

[Brusvang]

kunne komme op i nærheden af fuld beskæftigelse.

Der er til alle folketingets medlemmer udsendt et statistisk materiale af Industrirådet, og i det står der bl.a., at selv om socialdemokratiet på baggrund af stigningerne i virksomhedernes indtjening fra 1983 og fremefter nu ønsker et særligt initiativ med henblik på overskudsdeling m.v., har man fra Industrirådet fundet anledning til at pege på, at ser man på dette problem over en lidt længere periode, fra 1973 og op til 1983, er overskuddet i virksomhederne steget mindre end time-lønsindekset for en industriarbejder. I det materiale, vi har modtaget, er det også fra Industrirådets side fastslået, at i det seneste år er der sket en meget betydelig stigning i antallet af arbejdspladser i den private sektor på helt op til 40.000-50.000 personer.

Jeg har hæftet mig ved, at vicedirektør Jørgen Hansen i tidsskriftet Dansk Industri nr. 1 i sin artikel om disse forhold har gjort det samlede behov for investeringer i bygninger, maskiner, lagre, forskning og markedsføring op til ca. 35 mia kr. i de næste fem år. Det vil altså sige, at den investering, som vi mener at kunne opnå her i 1985 på 15 mia kr., slet ikke er tilstrækkelig.

Der er i hr. Svend Aukens dagsordensforslag flere ting, som lyder ganske udmærket.

For det første konstaterer hr. Svend Auken, at der er en positiv udvikling i virksomhedernes indtjening – og det er vi jo enige i – og at det er en følge af en forbedret konkurrenceevne, som igen er en følge af regeringens politik. Det er vi også enige i. At de internationale konjunkturer har medvirket, vil vi heller ikke bestride. Vi ønsker derfor også som hr. Svend Auken en retfærdig fordeling af skattebyrden, og det er derfor, regeringen har foretaget sit særlige udspil med henblik på en skattereform. Vi ønsker også en vækst i de produktive investeringer.

Der er altså en lang række elementer i hr. Svend Aukens dagsordensforslag, som vi kan tilslutte os, men da konklusionen er, at hr. Svend Auken ønsker et OD eller et ØD på indeværende tidspunkt, må vi sige fra og kan derfor ikke stemme for den pågældende dagsorden.

Hr. Svend Auken har i sine indlæg kritiseret de borgerlige partier, herunder mit eget parti, for, at vi i denne situation gentagne gange har sagt, at skal der være et OD eller

et ØD, må det være en frivillig ordning, for, siger hr. Svend Auken, indkomstpolitikken er jo ikke frivillig. Det er korrekt, men begrundelsen, synes jeg, er ganske klar; man behøver ikke nogen dybsindig filosofi for at finde frem til den. Den stramme indkomstpolitik er ønskværdig, og derfor må den tvinges igennem. Men en OD/ØD-ordning er ikke for tiden ønskværdig, og derfor skal den i hvert fald ikke tvinges igennem.

Der er af det radikale venstre fremsat et forslag til en afværgedagsorden, og dette forslag indeholder nogle elementer, som vi synes er positive. Jeg mener derfor, uden at have truffet nogen endelig aftale med de øvrige regeringspartier, at det er et forslag, som vi kan gå ind for.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg må indrømme, at det kom til at stå lidt hen i tågerne, hvad det var, hr. Brusvang var uenig med regeringen om. Han startede med at sige, at han i al væsentlighed var enig i finansministerens redegørelse, men så vidt jeg kunne høre, var han 100 pct. enig i den.

Selve spørgsørgslen er i virkeligheden vidt forgrenet, og hr. Svend Auken gjorde det meget udmærkede, at han i starten af sit indlæg sagde, at der var tre ting, socialdemokratiet ønskede at diskutere under denne forespørgselsdebat. Det ene var på det mere tal-mæssige plan industriens indtjening, og hvad konsekvenserne har været, det andet holdningen til den skæve fordeling og det tredje holdningen til en spredning af formue- og ejendomsforholdene. Jeg vil godt tage punkterne i denne rækkefølge.

Med hensyn til udviklingen i industriens indtjening og investeringer fra 1980 og til i dag er der ingen tvivl om, at der er sket en ganske kraftig omfordeling fra løn til profit. Man kan naturligvis diskutere, hvilke begreber man bruger, om man bruger restindkomsten eller man bruger andre begreber, når man foretager en sammenligning, men en omfordeling er der sket, og det har jeg heller ikke set nogen bestride på noget tidspunkt, hverken i de forskellige rapporter, der kommer, eller på den politiske arena herinde. Det har oven i købet været en ret så kraftig omfordeling, der er foregået, og den er ikke foregået udelukkende under den borgerlige regering, men startede allerede under den